ZÁKLADNÍ ŠKOLA VÍTĚJEVES

PROJEKT

KDO NIC NEDĚLÁ, NIC NEPOKAZÍ

Jak se Venca přestal bát

DIVADELNÍ HRA PRO LOUTKOVÉ DIVADLO

©

2010

Tento projekt je financován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost.

esf evropský sociální fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Jak se Venca přestal bát:

Loutková pohádka z prostředí venkovské hospody, určena dětem I. a II. stupně základní školy.

Autor: Jaromír Mikeš

Rok vydání: 2010

Objednatel: Základní škola Vítějeves

Napsáno a nastudováno v rámci projektu „Kdo nic nedělá, nic nepokazí.“

úvodní scéna v hospodě

Obsazení- loutky:

1. vypravěč
2. Venca
3. hospodská Basamka
4. starosta
5. Pepan
6. vodník
7. Rozárka
8. čert
9. čarodejnice
10. ohnivý pes
11. drak

Venca

hospodská Basamka

starosta

Pepan

vodník

Rozárka

čert

čarodejnice

ohnivý pes

drak

1. OBRAZ – scéna ve venkovské hospodě

na scéně: Basamka,Venca, starosta a Pepek

v hospodě: židle, stůl, kulisa venkovské hospody…

OPONA ZAVŘENA!!!

GONG!!!

(vypravěč):

Že se krejčí oběsil na pavučině nebo že ho vítr odnesl až do samých oblak, to ví ledaskdo. Ale co a jak náš Venca, jó- to neslyšel doposavad nikdo. I chcete-li, tak poslouchejte.
Tak tedy. To u nás v Mokré Lhotě byla jedna hospodská, všichni jí říkali Basamka. Jen o ní zavadit slovem, každý hned vyskočil. Tak byla ostrá. Břitva byla proti ní tupá jako valounek z řeky. Lidičky, před tou radši na deset honů dál a ještě by to bylo málo. Ta jen klapla jazykem a už se omítka sypala v celé vesnici.
Zkrátka jsou lidé, že mají někde přidáno o kapku víc, a to je všecko. Kmotra Basamka snad za to ani nemohla. Ale buď jak buď, tolik je pravda, že na tom bodláku vypučelo něco jako kvítko, zkrátka Basamka měla syna, syna Vencu.
Tam, kde měla Basamka navrch, tam měl Venca dole, kde Basamka rozjela jazykem svůj kolovrátek, tam Venca ani muk. Byl celej takovej zakřiknutej, měkkej, prostě – bál se.

OTEVÍRÁNÍ OPONY!!!

(v hospodě)

(vypravěč):

Ráno Basamka vstala sotva se ukázal boží den, koště v ruce zametá a už spustila:

(Basamka): (rázně)

Jářku, jestlipak se mi už slavobráno hneš? Nebo tě vymetu… Já abych se po hospodě oháněla od božího rána na nohou a panáček ještě neví, jak mu po ránu říkají. No, nedívej se na mě jako na lopuch za plotem. Já ti na to jednou pořádně posvítím…

(Venca): (udiveně)

Do prkýnka na rybičky, co vy pořád na mně mámo vidíte?

(Basamka): (rázně)

Právě že nic! Po kom ty kluku seš taková sralbotka? Zrovna včera tu byla sousedovic Rozárka, taková panenka pěkná, líbíš se jí, a ty nic. Sedíš tu jako buchta, lívanec placatej, mohl bys oblíznout všech deset, kdybys ji dostal.

(Venca): (naštvaně)

Já nejsu náhodou žádná sralbotka, ani lívanec placatej. Dyť mně se Rozárka taky líbí.

(Basamka):

Líbí líbí, už se ti kdejaký holub na báni směje, že mu kazíš notu. I ten starostův Pepek se ti nějak montuje do revíru. A když to chceš vědět, leze ti do zelí. Ták…

(Venca):

Do zelí, do zelí a co mám podle tebe dělat?

(Basamka): (rozčíleně)

I tisíc, tisíc kanonů do toho, aby se rozletěl svět. Teď koukáš jako jako kotě z podmáslí. Seber se a mazej za ní! Nebo ti jí ten přiblblej Pepek přebere.

(Venca): (odevzdaně)

Já se asi nespíš půjdu nejdříve vykoupat, je tu takový dusno…

(Basamka): (naštvaně)

Krindy pindy dusno, bodejť! Vždyť ty by ses jenom pořád koupal. Vždyť ty seš jak pulec, pořád ve vaně. Svatá prostoto, komu jsem co udělala, za co mě trestáš.
(zavolá) **Šmankote stůj! Nikam nechoď a zůstaň na zadku! Zrovna sem jde starosta i s tím připitomělým Pepkem.**

(klepání….)

Klep klep klep!!!

(starosta): (zvesela)

Zdravíčko paní hospodská…

(Basamka): (vítá)

Zdravíčko starosto, buďte vítáni. A co vy tak po ránu do hospody?

(*starosta): (nadšeně)*

Ale, jdeme tady s naším Pepou za Rozárkou. Líbí se mu. Že jo?

(Pepek): (znuděně)

Ano.

(starosta): (okřikne)

Mluv celou větou a nahlas!

(Pepek): (opět znuděně)

Jo, jo, jo.

(Basamka): (se smíchem)

No, tos teda moc neřek.

(starosta): (důležitě)

Nó, prostě přišli jsme se na to pořádně posilnit. Tak nám konečně hospodská něco nalejte na kuráž, ať tady nevystojíme důlek a spálíme červa!

(Venca): (nesměle)

Ale já, co sem to vlastně chtěl… Já jsem chtěl jít právě taky za Rozárkou…

(starosta): (udiveně)

Ty?
(rezolutně) **Tak jestli TY máš nějaký oumysly s Rozárkou, tak klidně zchladni! Protože náš Pepa je syn starosty a TEN má vždycky přednost! Že jo Pepo?**

(Pepek): (znuděně)

Ano.

(starosta): (chlubivě)

A vůbec, ukaž mu svaly! Úplnej Švarcenegr.

(Pepek): (zvolá)

Ohohó…

(Basamka): (se smíchem)

Nó, jak tak koukám starosto, svaly na něm jenom hrajou, ale spíš na schovávanou. Ale zato ten pupeční sval je obzvlášť vyvinutej. Těch jitrniček co asi bylo…

(starosta): (chlubivě)

Taky na to máme, ne? No prostě sval nesval, my jdeme, ať slečinka nečeká a věc je vyřízena! Za týden je muzika a náš Pepa musí mít tanečnici. Viď Pepo?

(Pepan): (důležitě)

No jistě…

(starosta): (zvolá)

Tak, my se zvedáme a jdeme! *(výhružně)* **A ty se nám kliď z cesty, nebo...**

(vypravěč):

Chvilku bylo v hospodě ticho, ani se tam chloupek nepohnul. Když to Basamce trvalo dlouho, jazyk jí už koprněl a spustila:

(Basamka): (ironicky)

U nás nejsme němotě zvyklí. *(nahněvaně)* **I tisíc, tisíc kanonů do toho, zas tu koukáš jak kocour z plev a kde nic tu nic. Necháš si Rozárku klidně přebrat tím nemehlem. Prý Švarcenegr… Hm, to je nějakej traktorista?**

(Venca): (otrávěně)

Do prkýnka na rybičky, tak já nevím… Já se půjdu asi vykoupat, je tady zas nějaký dusno.

(Basamka): (zvolá ironicky)

Jó to klidně můžeš. A nejlepší bude, když to vezmeš rovnou šipkou do rybníka. A nebo si dej cestou pořádnou sprchu, abys ses probral ty nemehlo…

GONG!!!

konec 1. scény- zatažení opony

Následuje výměna kulis, hraje hudba…

2. OBRAZ – scéna na hrázi (na oponě) a v rybníku

na scéně: Venca a vodník

v rybníku: kulisa rybníka- pod vodou

GONG!!!

(Venca sedí na vrchu opony…)

(vypravěč):

Venca seděl na hrázi rybníka a meditoval.

(Venca): (smutně)

Já su tak nešťastnej člověk… Všichni se mi smějou, jiní nadávají, a ten přiblblej starostův Pepek se mi do Rozárky pořád montuje. Buď mu půjdu nabančit…, ále, mohl by mě přeprat. Nebo si půjčím nějakou flintu a odprásknu ho jako tchoře. No jo, ale to mě pak starosta nechá zavřít do šatlavy.
Já su tak nešťastnej, já se asi z nešťastnej lásky utopím tady v rybníku.

(vypravěč):

A jak tak meditoval, přemýšlel a zase meditoval, najednou šup! Žbluňk! A byl v rybníku. *(Venca se překotí dozadu za oponu)*

OTEVÍRÁNÍ OPONY!!!

(v rybníku)

(vodník): (rozčíleně)

Tisíc kaprů a sumec navrch, už zase jeden takovej sebevrah. To si nemůžete dát pokoj aspoň o víkendu? Brekeke. Ani na starý kolena tu našinec nemá v rybníku klid. Fix element, žabinec a bando hrouzků. Na co máte lidičky ty předmanželské poradny? *(stěžuje si)* **Dyť já už ty dušičky nemám ani kam dávat. Hrníčky nejsou, i ten porcelán je dneska drahý artikl. To je samá nešťastná láska, utopený kotě, zamordovaný podnikatel, nedávno ten opilej cyklista, to je hrozný. A minulý týden mi vjelo to Ferrari z diskotéky přímo do rybníka. I s tím, jak se to safraporte říká, nó s tím disdžokejem.**

(Venca): (nevinně)

A snad nebude tak zle, pane vodník.

(vodník): (chlubí se)

Vodička jméno mé. Bohumil Vodička. Vodník I. kategorie. Opilce stahuji, koťata házím zpět a milence nelovím. A jakpak to, že vy se ale vůbec netopíte, človíčku?

(Venca): (udiveně)

No to teda vůbec nevím pane, Vodička. Já tu vodu nějak nepolykám a andělíčky nevidím. Asi mám k vodě kladný vztah.

(vodník):

Jak se tak koukám u všech pulců, zase jeden takovej zaláskovanej sebevrah! A kterejpak vy vlastně jste?

(Venca):

Z hospody, od Basamky.

(vodník):

Od Basamky? *(udiveně)* **Copak stará Basamka má syna?**

(Venca):

Asi nejspíš ano.

(vodník): *(překvapeně)*

U všech půlců, ty můj Tondo kolenatej vodnickej!
Kolik roků ráčejí vašnosto mít?
(Venca):

Šestadvacet!

(vodník):

Šestadvacet? Šmankote! A nepocházejí někde od Vodňan?

(Venca):

Právě odtamtud. Měli jsme tam také hospodu.

(vodník): *(překvapeně)*

Tisíc kaprů a sumec navrch. Jestli já to dobře počítám, tak vy byste mohl být právě můj syn. Hned jsem si říkal, že se netopíte a jste tu jako ryba ve vodě. Safra, kde mám nějaký zrcadlo, musím se kouknout… Ta podoba! Jste takovej do zelena. *(ptá se)* **Nejedl jste něco zkaženýho, co? Nebo je to rodový? Tak od Vodňan říkáte? No, povím to tak. Právě před šestadvaceti léty jsme se měli s vaší maminkou tuze rádi. Lidé nám však nepřáli, škodili nám a já potom musel pryč. Ale já nevěděl celou tu dobu, že mám takového šikovného kapříka.**
(vesele) **No tak pojď, ty vodnickej dorostenče. Dáme si trochu štičí kořalky. Chceš naložené sumečky? Nebo uzené úhoře? Taky tady mám od včerejška čerstvý utopence. A vůbec. Proč jsi se vlastně rozhodl skočit do rybníka?**

(vypravěč):

Venca mu všechno povyprávěl, jaké má trápení, jak se bojí a jak se to celé všechno seběhlo. Pan Vodička se zamyslel a povídá:

(vodník): *(zamyšleně)*

Hm, jak já bych ti pomohl kluku jedna vodnická? Pepka starostovic do vody stáhnout nemůžu, ale já tě pošlu do čertovic mlejna k Uriášovi. Je to můj dobrý známý. Ten tě snad odnaučí se bát. Tady ti všechno napíšu na lopuch a ty spěchej! Aby ti náhodou ten holomek Pepan tu tvoji Rozárku neodloudil.
Tak už plav, ty ženichu! *(zvesela)* **A pozdravuj Uriáše!**

GONG!!!

konec 2. scény- zatažení opony

Následuje výměna kulis a loutek, hraje hudba…

3. OBRAZ – strašidelný mlýn

na scéně: Venca, čert, postupně - čarodějnice, drak, ohnivý pes

ve mlýně: kulisy strašidelného mlýna, stolek, postel

GONG!!!

OTEVÍRÁNÍ OPONY!!!

(ve mlýně)

(vypravěč):

Venca se dostal na břeh, s nikým se nerozloučil, a jak mu vodník poradil, šel celý den, až přišel k tomu strašidelnýmu mlejnu. Byl už večer. Venca se bál, ale když si vzpomněl na toho starostovic kujóna Pepana, přemohl se a zůstal. Nejprve se nedělo nic. Venca si tedy lehl a usnul. Avšak úderem 12 –té hodiny se najednou přihnalo čertisko.

(čert): (strašidelně)

Uááá!!!!! Dej sem duši smrtelníku. Budliky, budliky. Koho tady omrzel život a ruší mě? Už dlouho jsem nikoho nevystrašil a o dušičku nepřipravil. Ta tvoje je trochu nějak do zelena, ále to bude nejspíš strachem, budliky budliky…

(vypravěč):

Venca se tak lekl, až si sedl na zadek, obě oči si zakryl, aby tu pekelnou potvoru radši neviděl a neutekl.

(Venca): (koktá)

Pa pa pa pa pane čert, po po po posílá mě,
pa pa pa pan ha ha ha hastrman a ta ta ta ta tady je na lopuchu do do dodopis.

(čert): (udiveně)

Co to meleš? Vždyť ty klapeš lepší, jak ten můj strašidelnej mlejn. Vždyť ty bys mohl z fleku strašit, pa pa pa pane vašnosto. Ukaž ten dopis ty bambulo.
(čte)… **Milý Uriáši, …….**
ehm …é ... é … jo Bohouš Vodička? No jó, copak Bohouš …ehm…Tak ty se chceš přestat bát? Tak to teda nepůjde! Já tu mám strašit a ne obráceně. Co by tomu řekla revize z pekla? *(neústupně)* **Né, to nepůjde!!! To je proti zákonům přírody a pekla! To by mě mohli odvolat. Nic nebude!**

(Venca): (koktá)

Ale pa pa pa pan Vo Vo Vo Vodička říkal, že že že…

(čert): (naštvaně)

Prosím tě neslintej mi tady ty be be be be bernardýne. Počkej já si to tady do do do do dočtu. Vidíš, už z tebe koktám, mně pokazíš celý strašení.
Aha? *(udiveně)* **No tak ty seš vlastně z poloviny zelenej, cha chá. No to jsem ještě neviděl… a napůl vodník… Aha?** *(zvesela*) **No tak to bychom možná mohli udělat výjimku. To bych při revizi možná ukecal… No tak povídej ty hrdino a pro začátek si můžeš jedno oko odkrýt… Ale jen kousek, aby tě nekleplo.**

(vypravěč):

Venca mu, tak jako vodníkovi, všechno povyprávěl, jaké má trápení, jak se bojí a jak se to celé sběhlo. Čert mu pak povídá:

(čert): (chlácholivě)

Heleď se ty sralbotko, u nás v pekle na fakultě se to učí celé obráceně! Aby se smrtelníci báli. No a my to uděláme zase obráceně! Ale jen kvůli Vodičkovi. Pro nikoho jinýho bych to nedělal. Takže! Já tě budu postupně strašit, ty si budeš po kousku oddělávat oči a časem si zvykneš.
(rázně) **Tak jedeme! Číslo 1:** ***(****huláká)* **Uáááááá… a teď jsem strašná čarodějnice Herma Krutihulena a upeču si tě k večeři. Bojíš se?**

(Venca): *(vyděšeně)*

Strašně.

(čert):

Bezva. Tak si oddělej jedno oko! *(počká)*
Stačí! Číslo 2: *(huláká)* **Uáááááá… Jsem strašnej drak Lapač,Trhač, těžkej Žravec a Kostilam. Bojíš se?**

(Venca): *(koktá)*

Do do do do docela jo…

(čert):

Tak si oddělej zase druhý oko! *(okamžik počká)* **Stačí!**
Nebo to s tebou sekne. A teď číslo 3: Uáááááá… Jsem ohnivej pes, co trhá lidská těla na kusy, ha há.

(Venca): *(koktá)*

Vždyť ne ne ne ne nemá oheň?

(čert):

Víš, jak je dneska síra drahá? *(rázně)* **To ti musí pro dnešek stačit! Vidíš, už se tolik nebojíš.** *(udiveně)* **Safra, co tady tak smrdí? To ale není síra! Že ty sis přitom nadělal do kalhot?**

(Venca): *(nevinně)*

Trošku…

(čert): *(otráveně)*

No to je hrozný, tak se běž převlíknout ty čuně… fuj! To je teda výuka. Co vás dneska na tý škole učí?

(vypravěč):

A tak to šlo i druhý večer. A třetí večer pak čert povídá:

(čert): *(spokojen)*

Tak, to by mělo stačit! Vidíš, nebojíš se, nekoktáš a slušně si pereš prádlo. Lepší než Elektrolux. To bude mít Bohouš Vodička radost. Jedna báseň. No a teď se vrať a dělej, co umíš! Já se teď zase musím přeonačit zpátky. To je ale patálie, k čertu. Jo a vysvědčení ti pošlu po Bohoušovi.

(vypravěč):

A čert zmizel. Čert zmizel, strach taky a Venca se vydal na cestu zpět.

GONG!!!

konec 3. scény- zatažení opony

Následuje výměna kulis, hraje hudba…

4. OBRAZ – venkovská hospoda

na scéně: starosta, syn Pepek, Venca, Rozárka, Basamka, vodník,

v hospodě: kulisa hospody, stůl, židle…

GONG!!!

OTEVÍRÁNÍ OPONY!!!

POTICHU HRAJE HUDBA!!!

(vypravěč):

A jsme zase jak na začátku pohádky v hospodě. Tady je právě veselice. Hudba, tanec v plném proudu, pívečko teče a sousedská pohoda jak má být.
Starosta a syn Pepek mluví do Rozárky.

(starosta): (nabízí)

Koukni Róza! Truhlu zlaťáků do začátku od Pepka, celej statek, život jako v bavlnce. No co říkáš?

(Rozárka): (nesměle)

Když já nevím, pane starosto…

(starosta): (už rozčíleně)

Tak řekni něco Pepane!

(Pepek): (pasivně)

Ano.

(starosta):

Tak to slyšíš… Bydleníčko v chalupě de lux.

(Rozárka):

Já fakt nevím, až co Venca.

(starosta): *(rozčíleně)*

Venca, Venca, prosím tě kdo ví, kde je mu konec. Prásknul do bot… Náš Pepan je do tebe celej žhavej. Cítíš, jak hicuje? Že jo Pepane?

(Pepek): *(opět pasivně)*

Ano, jo jo…

(starosta):

No tak to vidíš…?

(Objeví se Venca…)

(Venca): *(kurážně)*

Ale ty si se nám pěkně rozpovídal Pepane! Budu ti muset srovnat pérka a načechrat fasádu. Dám ti lepáka za ucho a věc bude vyřízena!

(starosta): *(udiveně)*

Kde ses tady vzal, ty sralbotko? Co tady chce ta chamraď?

(*přiřítí se Basamka a rázně)*

(Basamka):

Tisíc, tisíc kanonů do toho, aby se rozletěl svět. No to by tak hrálo. Našemu Vencovi nikdo nebude říkat chamraď! Ani ŠvarceMegr nebo jak se ten traktorista jmenuje… *(rozčíleně)* **Jak vás starosto přetáhnu tou utěrkou přes tu hubu nevymáchanou, zubní protézu budete sbírat před hospodou i s vaším Pepanem. A poslední fousy vám vypadají, jak za vámi zaprásknu dveře hospody! Kabát vám pošlu expres rekomando na dobírku obecní poštou! Však Rozárka sama rozhodne, koho chce a s kým do kola půjde!**

(Venca):

Rozárko, smím prosit? *(Rozárka si stoupne k Vencovi)*

(starosta): *(naštvaně)*

Ty seš ale nemehlo Pepane… Já bych tě… *(naznačí rukou pohlavek)*

(Basamka): *(zvesela)*

No vidíte a je rozhodnuto! *(chlácholivě)*
A ty Pepane nebuď smutnej, najdeš si jinou…*(rázně zvesela)* **A vy pane starosto, dejte si na účet podniku jednoho – KOZLA JAKO KŘEN!!!** *(obratem se zklidní)* **A když mám to povídání, ráda bych se zeptala jednoho, ten co se vzadu krčí, pivo usrkává, ze šosu mu kape a dělá, že mě nevidí…**

(vodník): *(nešťastně)*

Ale Basamko! Vždyť víš, jaká historie to byla. Lidé nám tenkrát štěstí nepřáli. Nakonec mě odvolali z Vodňan a přestěhovali jinam. A co se Venci týká, o něm jsem šestadvacet let vůbec nevěděl. Až teď.

(Basamka): *(laškovně)*

Poslouchej Bohouši! Všiml sis jak dneska pěkně hrajou?

(vodník): *(zvesela)*

Myslíš Basamko, že to ještě umíme roztočit?

(Basamka): *(vykřikne)*

To se ví, ty divochu! *(a začnou spolu tancovat)*

(vypravěč):

No vidíte a jsme u konce. Jako každá pohádka má šťastný konec, tak i ta naše šťastně skončila. Ti, co se měli najít – našli se, ti co se měli sejít – sešli se, a ti ostatní? Také své štěstí jednou najdou. Určitě ano!

GONG!!!

KONEC POHÁDKY- zatažení opony!!!

scéna v rybníku

Závěr:

(vypravěč):

Tak a to už je opravdu všechno! Doufáme, že se vám dnešní pohádka líbila.

A kdo vám dneska hrál? Následuje představování loutek a herců.

scéna staršidelný mlýn

KONEC